

[Vagn Bro.]

ninger, men det er ogsaa det Standpunkt, vi har indtaget, at dette ikke bør ske. For det første bør man efter min Mening stadig betragte Sognefogedhvervet som et Tillidshverv og ikke søge at gøre det til en Tjenestemandsstilling, og for det andet er Forholdet dette, at Tiden er ikke til, at Amtsudgifterne bliver forøget, det kræves almindeligt rundt om i Landet. Selv om jeg ikke skal bestride, at der her kunde være Forhold, hvor man maa sige, at det er et saare ringe Vederlag, man giver Sognefogderne, kan det derfor ikke nytte, at man i Almindelighed stiller sig paa dette Krav og gaar med til en Forhøjelse her og der. Jeg skal i denne Forbindelse ikke nægte, at jeg personligt kunde have ønsket, at ogsaa den lave Maksimalløn var blevet noget forhøjet. Af Landets over 2 000 Sognefogder har kun 159 80 Kr. Men det afgørende for, at vi ikke ønsker i Øjeblikket at foretage nogen væsentlig Ændring, er, at Grundlaget i Loven i det hele og store er saaledes, at man endnu ikke har benyttet den fuldt ud i al Almindelighed. Af de over 2 000 Sognefogder er der kun 30, der har 400 Kr. Skulde Amterne mene, at der var andre, der skulde ind under en Forhøjelse, behøver vi ikke fra Rigsdagens Side at give nogen Lov, idet Lovens Maksimum tillader dette. Naar vi nu er gaaet med til i enkelte Tilfælde at give en Adgang, er det i Erkendelse af, at der i visse Tilfælde kan paavises et afgjort Misforhold. I al Almindelighed bliver vi staaende ved den gældende Lovs Bestemmelser, og der vil jeg gerne have Lov til at sige til de mange Sognefogder, der maaske synes, at det er et pauvert Resultat, de opnaar, at naar Lønnen i de sidste 10 Aar fra 1922 har været fra 80 til 400 Kr., altsaa i en Tid, hvor der var Højkonjunktur, kan det ikke nytte, at man i Dag kommer og kræver en Ændring heri. Men i de ganske særlige Tilfælde, hvor der er meget vanskeligt og besværligt Arbejde — det er det, vi har udtrykt ved, at der er et aabenbart Misforhold mellem Sognefogedens Arbejde og Maksimallønnen —, vil der kunne gives Amtet Adgang til at forhøje Beløbet indtil 800 Kr. Jeg maa i denne Forbindelse gøre opmærksom paa, at der i Lovforslaget er givet en yderligere Begrænsning, nemlig den, at i Tilfælde af, at de paagældende Sognefogder, der i og for sig som Sognefogder faar en Lønning, der er saaledes, af der er et Misforhold mellem Løn og Arbejde, har yderligere Indkomster, flydende at dette faktiske Forhold, at de er Sognefogder, skal dette tages i Betragtning. Her

kan jeg ikke undlade at gøre opmærksom paa, at efter de Oplysninger, vi har faaet, er der en Række Sognefogder, for øvrigt ikke mindst i Nærheden af Hovedstaden, der sidder med en ganske agtværdig Løn. Vi ser saaledes en Sognefoged, der har lige under 4 000 Kr. og ikke saa faa, der har mellem 1 500 og 2 000 Kr. Paa saadanne Steder, hvor dette ikke er Tilfældet — og der er jo en Række Steder, hvor de kun har et meget ringe Beløb —, er det, der bør sættes ind, og der er nu givet Adgang til at forhøje Maksimallønnen. Med disse Ord skal jeg anbefale det foreliggende Ændringsforslag.

Justitsministeren (Zahle): Gennem det foreliggende Ændringsforslag sker der en lille Forringelse af det Lovforslag, jeg havde den Ære at forelægge for det høje Ting, men den er jo ikke betydelig, og da hele Udvalget har kunnet samles om den foreslaaede Affattelse, vil jeg ikke modsætte mig den, men tiltræder den og anbefaler det høje Ting at stemme for den.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Det stillede Ændringsforslag vedtoges uden Afstemning.

§ 1, saaledes ændret, og § 2 vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til midlertidig Lov for Færøerne om Pantsætning af Fangst.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 5803; Fremsettelsen findes i Tidenden Sp. 2946).

Sagen sattes til Forhandling.

Vanggaard: Et Forslag noget lignende det foreliggende, dog af en noget mere vidtgaende Karakter, er jo af det færøske Lagting vedtaget som en Ændring til Konkursloven. Imidlertid har Ministeriet indhentet forskellige sagkyndiges Udtalelser om dette Forslag. Jeg ser, at dels har Amtmanden udtalt sig imod at gøre en saadan Lovgivning permanent, og dels har